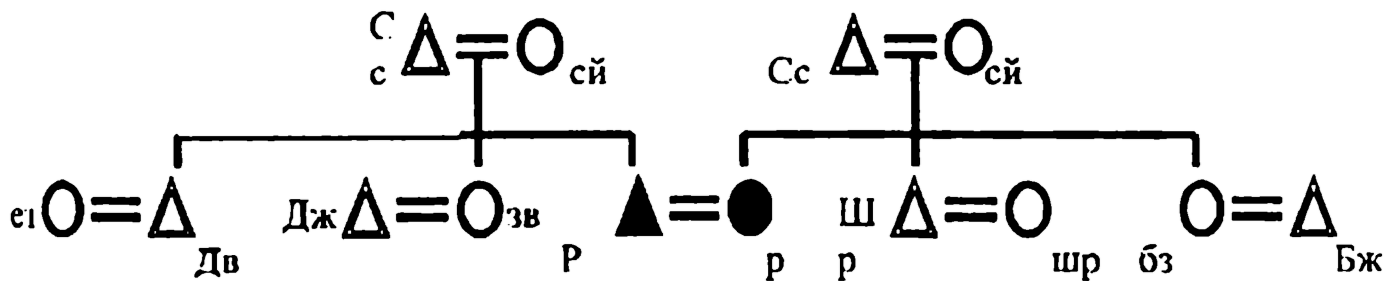

Родствената терминология на тази ромска субгрупа би могла напълно да потвърди тезата за локалната дефинираност на колективната памет. Планът на израза е много различен от този на субгрупите с идентичен еднотим от Петрич и Сандански (Пампоров 2001), но е почти тъждествен на родствената терминология, използвана от калайджийските групи в Пловдивския регион. Разликата тук е, че влашкото произношение бива възприето като чуждо и за индивидите от женски пол се използват фонетичните варианти *дай* и *ч[ш]ай*. Другата разлика е, че по отношение на жените от второ и трето възходящи поколения се използва българската дума баба.

Терминологията за прякото сватовство също е сходна с тази на калайджиите в региона, с разликата, че хорахане рома правят разлика между *девер* (брат на съпруга) и *джес* (съпруг на зълвата).